Kuri wööras ema karjasest
ilma?" Jah, jäid," kostes Liisake
kurwalt!" – Ma tahan temale
ühe töise saata sinu asemele,"
ütles proua. „Oi kui hää see
oleks kui teie saadaks!" –
Kui Liisa wiimase sõna suust
wälja oli ütelnud astus ühest
kõrwalisest ukseest üks wana
mehekene sisse. „Kuule wanake
hakkas proua rääkima„ tee üks
weike sawist inimene just selle
tudruku kese nägu ja suurus,
keda meie Liisakese wööra ema
ette nuhelda saadame, – ja
kui ta wäga üleliiga nuhtleb,
siis on ka tema enese otsa käes,
sest selle sawi tonni sisse on nuhtlu
warjule pandud." Wanake oli jub
ära läinud käsku täitma,

aga tuli natu kese aja pärast
jälle tagasi sawist inimese laps
seljas, muud kui elu oli weel
waja siis oleks walmis Liisa
olnud. Kui ta sawi lapse põran-
da pääle maha oli pannud
andis proua ühe kanika
leiba ja kaks kala ja wanake
pani need ühest südame kuhtl
olewast august sisse mille tä
pärast jälle kinni pani. Selle
pääle töi wanake ühest weikesest
kambrist nõelussi ja saatis
sawist Liisakese suust sisse, siis
wöttis wanake oma rüde seest
ühe höbe nõela ja näitas sõr-
mega meie Liisakese poole, et
ta lähemale tuleks, (sest suuga ei
rääkinud see wanake ühte sõna)
Liisake kartes ja ei läinud, kuni